

Standaard en daarna in *De Morgen*, dit tussen 16 augustus 2003 en 23 juni 2008. Er is een kritische inleiding door Marc Reynebeau. De Wever zelf laat elke column voorafgaan door een vaak uitgebreide situering. Hij eindigt met een kort woord achteraf waarin hij een aantal markante ideeën bijeenbrengt onder de titel: *Op de bres voor het kostbare weefsel*. Het is een sleutelbegrip in zijn betoog: het weefsel dat een samenleving aan elkaar houdt. Van daaruit ventileert hij zijn ongenoegen over de teloorgang van waarden en normen (de relatie tussen publieke en privécultuur), over de aanvallen op identiteit (de gevraagde kennis van het Nederlands gaat over burgerschap en niet over etnoculturele gelijkstelling), over de verwarring tussen mensenrechten en burgerrechten, over hoe dit de discussie met betrekking tot de multiculturele samenleving hypothekeert. Het vormt tevens de basis van zijn inclusief Vlaams-nationalisme. Daarbij loopt hij storm tegen wat hij de bestaande elitaire consensus noemt, waarbij hij het 'linkse eenheidsdenken', 'de kroonjuwelen van de linkse kerk', voor zowat al deze kwalen verantwoordelijk acht. Dit verbindt hij met een aanval op 'het nieuwe belgicisme', de postmodernistische belgitude die 'feitelijk wortelt in angst voor de Vlaamse democratie', de kloof tussen de opiniemakers en de electorale resultaten in Vlaanderen.

Het is een leerrijk boek vanwege de herinnering aan vele specifieke gebeurtenissen tijdens deze vijf jaren, vanwege het veel duidelijker wordende ideologische referentiekader van waaruit de scherpzinnige commentaren worden geschreven en vanwege de puntige uitspraken waarmee ze worden gekleurd. Terecht wijst hij een aantal zere plekken aan en ergert hij zich aan de gebrekkige argumentering van een aantal, ook academische, opposenten, zij het dat hij in de polarisering ook wel eens uit de bocht gaat. Dat het niet zo eenduidig is, blijkt uit de vaststelling van Reynebeau dat hij qua analyse 'in de diepe nuance niet eens

Bart De Wever, *Het kostbare weefsel. Vijf jaar maatschappijkritiek*, Antwerpen, Pelckmans, 2008, 215 pp, ISBN 978 90 289 3910 3 | Het boek is een bundeling van 65 opiniestukken die de auteur in vijf jaar schreef, eerst in *De*

gek veel van mening' verschilt, maar wel van de politieke conclusies afstand neemt. Twee opvallende vaststellingen. De Wever blaast het beeld van de jaren 1960 in negatieve zin op om er zich gemakkelijker tegen te kunnen afzetten, waardoor hij de emancipatorische betekenis ervan liefst onder de mat veegt en de doorbraak van het vrijemarktprincipe in sociaaleconomisch opzicht onvoldoende integreert. Tevens wordt de zwakke plek in het separatistische discours, Brussel, zorgvuldig uit de weg gegaan, op een sneer naar de 'Dansaert-Vlamingen' na.

[Harry Van Velthoven]
